

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44395

гр. София, 12.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20231110125812 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 83, ал. 2 ГПК.

Образувано е по искане на ищеца А. Г. А., обективизирано в подадена от молителя против „ВК“ ООД искова молба по предявени обективно кумулативно съединени искове за прогласяване на клаузите по чл. 1, ал. 3 и чл. 4, ал. 2 от Договор за потребителски кредит № 5891548/16.01.2023 г. за нищожни, и за заплащане на сумата в размер на 10 лева, представляваща част от сумата в размер на 110 лева, представляваща недължимо платена сума по процесния договор за кредит, поради материална невъзможност на лицето да заплати дължимата сума. Ведно с искането е представена попълнена от молителя декларация за гражданско и имуществено състояние по образец. В декларацията е посочено, че молителят не получава никаква доходи, като издръжката на лицето се осигурява от неговите родители, че не притежава недвижимо имущество, а единствено лек автомобил и мотоциклет. В декларацията е отбелязано, че молителят е управител на „Н“ ЕООД, което не осъществява търговска дейност, както и е управител и съучредител на фондация „ППГО“ и сдружение „В“, които не извършват стопанска дейност.

Съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 2 ГПК такси и разноски по производството не се внасят от физически лица, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да ги заплатят, като по направеното искане съдът взема предвид доходите на лицето и неговото семейство, имуществено състояние, семейно положение, здравословно състояние, трудова заетост, възрастта и други конкретни обстоятелства. Съгласно задължителните разяснения дадени с т. 12 от Тълкувателно решение № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, искането по чл. 83, ал. 2 ГПК се преценява не само с оглед на конкретно задължение да се плати държавна такса или съдебни разноски, а доколко страната разполага с достатъчно средства, за да се натовари с плащането на таксите и съдебните разноски в съдебното производство. В случаите, когато съдът намери, че страната е материално затруднена по начин, че няма да може да упражнява предоставените й процесуални права по делото, я освобождава от заплащането им по чл. 83, ал. 2 ГПК и това разрешение е важимо до приключване на съдебното производство във

всички инстанции, доколкото няма промяна в обстоятелствата.

Съгласно разясненията дадени с Определение № 173/16.04.2015 г. по ч. гр. д. № 866/2015 г. на ВКС, I ГО, производството по чл. 83, ал. 2 ГПК притежава всички белези на охранително производство, от което следва, че при разглеждане на искането за освобождаване от държавна такса и разноски са приложими общите правила за охранителните производства и на основание чл. 533 ГПК съдът е длъжен да провери служебно дали са налице основанията за уважаване на молбата. В рамките на тази преценка, съдът има право включително и по своя инициатива да събира доказателства и да вземе предвид непосочени от молителя факти, от значение за основателността на искането като например служебно известни данни във връзка с други дела, по които молителят е страна, служебни справки в Търговския регистър, в Службата по вписванията и др.

В разглеждания случай съдът е извършил служебна справка в ЕИСС, видно от която към 15.08.2023 г. молителят е ищец по 76 граждански дела / *към момента на постановяване на настоящия съдебен акт производствата, по които молителят е ищец са 88/* с идентичен на настоящото дело предмет, а именно прогласяване на клаузи по сключени от страната договори за кредит за нищожни и за връщане на платените по сочените за нищожни клаузи суми. От извършената справка се установява, че към 15.08.2023 г. в полза на молителя са издадени единадесет броя изпълнителни листове за сумата в размер общо на 3867,78 лева. Предвид служебно събраната информация относно броя образувани по искова молба на А. Г. А. производства и присъдените в полза на страната суми съдът е предоставил възможност на молителя с разпореждане от 15.08.2023 г. да заяви дали поддържа направеното искане за освобождаване от такси и разноски. В изпълнение на дадените от съда указания молителят с молба от 18.09.2023 г. е заявил, че поддържа искането си по чл. 83, ал. 2 ГПК.

При извършена повторна справка относно образувани по искова молба на А. Г. А. производства пред Софийски районен съд, съдът констатира, че в периода от 17.11.2023 г. до 06.12.2023 г. молителят е внесъл дължимата държавна такса за разглеждане на предявените искове по гр. д. № 64792/2023 г., гр. д. № 60376/2023 г., гр. д. № 58475/2023 г., гр. д. № 60374/2023 г., като предвид множеството образувани от ищеца производствата справката не би могла да бъде изчерпателна.

При съобразяване на служебно събраната информация относно множеството образувани от молителя производства с идентичен на настоящото предмет, по които в полза на А. Г. А. се присъждат суми значително надхвърлящи размера на дължимата държавна такса за разглеждане на настоящия спор от 100 лева съдът намира, че извод за материална невъзможност на лицето да покрие дължимите такси и разноски в настоящото дело не би могъл да бъде изведен. Предвид изложеното искането по чл. 83, ал. 2 ГПК следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното от ищеца А. Г. А. искане за освобождаване от задължение за внасяне на такси и разноски по гр. д. № 25812/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 127 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване от молителя в едноседмичен срок от получаване на препис от съдебния акт с частна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____